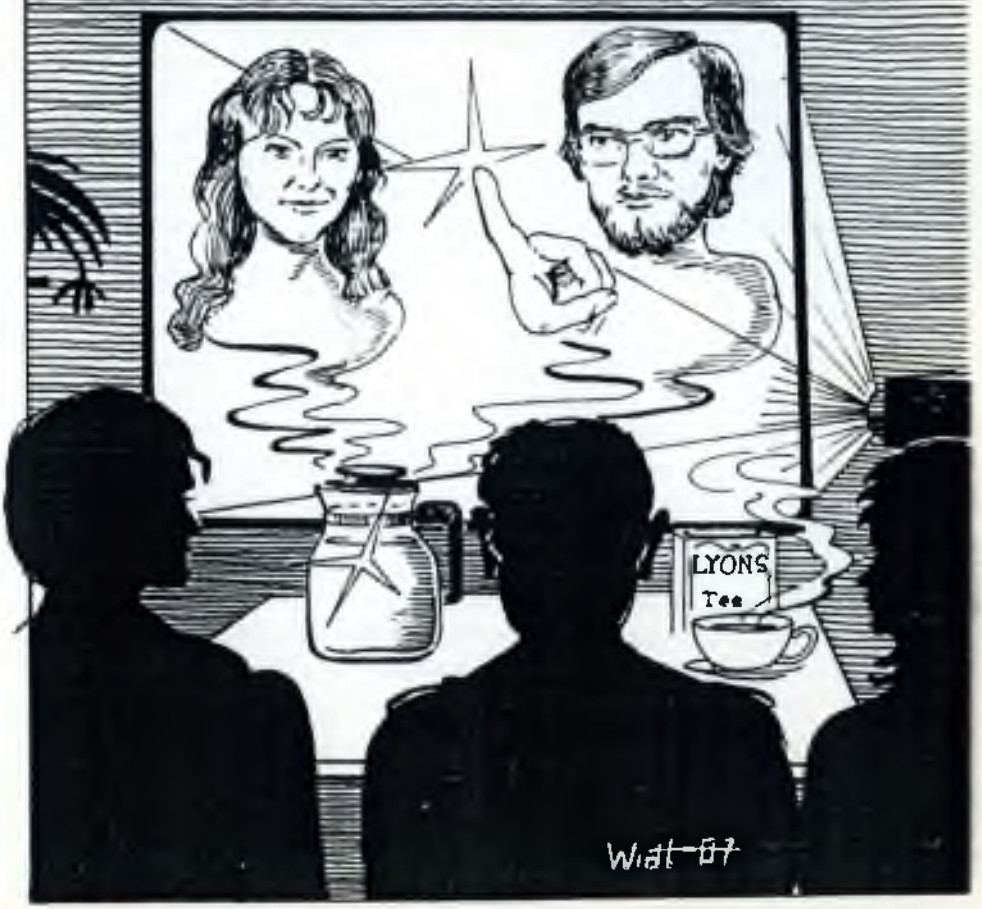
SVĚTELNÉ

ROKY®

9

ATLANTIS

ATLANTIS

SLÁVEK ŠVACHOUČEK

"Tedy se opravdu před mýma očima objevilo zbořené město, potopené, pohlcené ohněm a zničené, s pobořenými střechami, se zřícenými chrámy, se sloupy, ležícími na zemi ..."

Tak mluví o Atlantis klasik. Tak ji viděl kapitán Nemo a profesor Arronax v románu Julese Verna.

Depresivní dojem z tohoto popisu se rozhodli rozptýlit přední SF aktivisti, tanečší Čánovi. Založili kulturní centrum nazvané /brý podle sedací soupravy/ Atlantis.

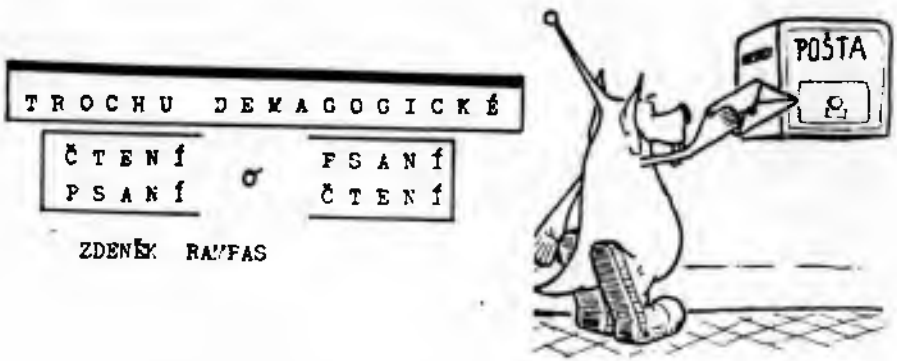
Jeho kapacita je nevelká. Kromě hostitele, promítače a komentátora a kromě hostitelky a odborné poradkyně, Dalibora a Jany Čapových, pojme eventuelní kulturní středisko ještě asi dva až tři diváky. Mohlo by se jich sejít i více, ale atmosféra kvalitního a poklidného programu je kromě komplexní péče o hosty zajištěna i tím, že se organizátoři věnují hostům tak, že počet sil 1:1 je skutečně nutný.

Hlavním měřítkem kvality kulturního centra je ovšem především jeho program. Společně s Vlčkou Widtmannem jsem měl možnost zhlédnout nejen výborně Tinu Whitneyi, Patricku Woodroffovi, nebyl ukrácen ani Salvator Dali a Ondřej Neff. Nabídka je pestrá. Na poslední návštěvě jsme viděli ukázky obálek různých fanzinů a knih, z nichž některé byly téměř nezapomenutelné. Ve předposlední neprotí tomu premiéru audiovizuálního pořadu - 1.díl seriálu Pán Prstenu. Přestože valná část pořadů jsou premiéry věcí dosud neviděných, Pán Prstenu byl doprovázen překladem dosud neslyšeným. Podle vyjádření organizátorů a jednoho z hostů byl překlad dobrý, ale já vím své.

Závěrem svého krátkého příspěvku bych se chtěl pokusit o shrnutí. Atlantis prostě žije. Její bohatý program a nadšení

hodnocení návštěvníků jsou toho nejlepším důkazem.

Na mou radost padá jen jediný stín. Musím si totiž klást otázku... Když Atlantis žije, znamená to snad, že kapitán Nemo kecal ?

Uvažoval jsem druhdy, co nás /některé více, jiné méně/ nutí psát. Otázka se ukázala být příliš složitou a pokusil jsem se proto nejprve analyzovat problém zdánlivě jednodušší: "Proč čteme?"

Výsledek svých úvah jsem zformuloval do následujícího tvrzení: "Čtení je to jediné, o čem není příjemnější číst, než to dělat."

Doufám, že jste využili pauzy naznačené prázdnou řádkou a probrali si jednotlivé obory lidské činnosti ve vztahu k našemu tvrzení.

Jako první vás asi napadla námitka, že totiž člověk o hladu se raději najíl, než by si o jídle četl. To ovšem nelze vyvrátit a ani se o to nebudu pokoušet. Ukáži však, že to nelze ani dokázat. Naše tvrzení se totiž nevztahuje na jakéhokoliv člověka, ale na, jak už je v tvrzení samém implicitně naznačeno, člověka, jež umí číst, potažmo na příslušníka současné evropské civilizace.

Tedy člověk, o kterém mluvím /čtenář/, určitě nezažil skutečný hlad, nanejvýše o něm četl a proto námitka o hladovém může být z abstraktních hledisek pravdivá, v praxi však neověřitelná.

Navíc nám na druhé straně tatáž civilizace, jež nás chrání před hladem prostřednictvím svých institucí, jako jsou Pramen,

Polotovary, Knedlíky v prášku a Remoplátky, úspěšně brání poznat i pravou rozkoš z jídla. Pokud se o její existenci dozvídáme, je to krom sporadických tušení opět jen z literatury.

Uvedli jsme /a vyvrátili/ jednu námitku proti našemu tvrzení, dlužno dodat ještě nějaký dokonalý příklad jeho platnosti. Mohlo by se zdát, že platnost tvrzení nepochybná u manuální činnosti ztrácí na síle, čím více se sama činnost blíží svou formou ke čtení, tedy vizuálnímu vnímání.

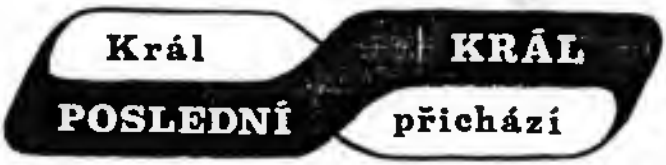
Není tomu tak, SR jsou toho jasným důkazem. Nepamatuji, že bych při shlédnutí nějakého filmu, a opět nemluvím o nějakých ideálních dílech, ale o konkrétních filmech /vč. jejich kvality/, které lze u nás vidět, zažil tolik radosti jako při četbě těch nejzdařilejších recenzí SR.

Takto oklikou se vracím k původnímu problému psaní. Opravdu, abychom si mohli SR přečíst, někdo je musí napsat. Abychom byli ochráněni před tvrdými sedadly Ponrepa, celkovou nepohodou projekčních místností či zhoršováním zraku o další dioptrie vlivem nekvalitních kopií, musí toto za nás vytrpět dotyčný osavec, v našem případě redaktor SR.

Přemýšlím-li, co je odměnou těchto obětavců krom našeho nepříliš zřetelného věčku, pak docházím k závěru, že samo psaní, a platí: "Psaní je to jediné, o čem není příjemnější psát, než to dělat."

NEZAPOMEŇTE JÍT DO KINA !!!!

čtenáře

Vážená redakce!

Číslo 5/1987 Světelných roků se mi líbilo, tak jako všechna předcházející a doufám i následující. Právě proto si dovoluji k němu několik návrhů a připomínek.

Mimořádně se mi líbí rubrika No-100 aneb Co bylo tenkrát, a vřele ji vítám. Patřím mezi nové čtenáře SR, kteří ne vlastní vinou neznají spoustu čísel SR, ačkoliv by je četli velice rádi. Nebylo by od věci, kdyby redakce SR sestavila pro právě takovéto "zpožděné" čtenáře řadu archivních výběrů, kde by byly zveřejněny nejlepší články, například z prvních 70 čísel SR. Myslím, že by je přivítal každý šťastný člen rodiny SR, který nevlastní originály.

Připomínku mám k Starknestově kritice knihy O.Neffa Všechno je jinak. Mimo chyb uvedených Starknestem by se jich tam našlo určitě víc /např. kniha Němcova Zlaté dno vyšla česky i slovensky/. Ale Starknestova kritika Neffovy interpretace knihy bratří Strugackých Je těžké být bohem je chybná. Neff totiž nepíše o hlavním hrdinovi Rumatovi, který je skutečně pozemšťan, ale o lidovém hrdinovi Aratovi, "mstiteli z boží milosti" /Je těžké být bohem, česká vydání 1973, str. 172 a další/. Hlavní myšlenka knihy je v tom, zda Rumata má právo dát Aratovi do rukou moderní zbraně, aby ten mohl změnit stávající řád, a následky tohoto činu. Právě pro tyto pasáže byli Strugačtí obviněni z toho, že se staví proti pomoci rozvojovým zemím.

Poslední připomínka se týká dosud neotištěné recenze závěrečného dílu trilogie Poslední Král, na kterou stále marně čekám. /dopis došel do redakce před vydáním 8. čísla - pozn.red./. Tento díl pod názvem Král přichází měl premiéru na Readerconu 87. Že by zasáhly dlouhé prsty ctitelů Slunce?

EGON ČIERNY

At The Earth's Core

Originální název : At the Earth's Core
Země vzniku : Velká Británie , 1976
Kamera : Alan Hume
Scénář : Milton Subotsky na motivy knihy E.R. Burroughse
Speciální efekty : Ian Wingrove
Hudba : Mike Vickers
Režie : Kevin Connor
Hrají : Doug McClure, Peter Cushing, Caroline Munro, Cy Grant aj.

Vědec dr. Abner Perry a jeho asistent David Innes zkoušejí jimi vyvinutý fantastický přístroj - "železného krtka". Tento raketě podobný dopravní prostředek je schopen bez problémů pronikat zemskou kůrou.

Avšak dříve než se odvážní experimentátoři nadějí, odbočí z předem vypočítaného kursu a vynoří se v obrovském podzemním světě, obydleném primitivními lidmi a mocnými příšerami.

Oba muži jsou ještě spolu s několika jinými domorodci zajati sagothskými vojáky a donuceni pracovat coby otroci. V otroctví se seznámí s unesenou princeznou Diou a jejím přítelem Ra.

Innesovi se podaří utéci. S pomocí muže, kterému zachránil život, se vrací zpět a organizuje povstání.

Obyvatelé podzemního světa jsou ovládáni velkými, hypnotickou schopností obdařenými ptáky. Perry a Innes naučí otroky zacházet s luky a šípy, aby nebyli tak bezmocní. Ptáci chtějí otroky obětovat v řece lávy, avšak Innesovi se podaří její tok odklonit. Veškerý majetek utlačovatelů je lávou zničen.

Perrymu a Innesovi nezbývá nic jiného, než podzemní svět opustit. Dia v něm zůstává - jako jeho vládkyně.

Podzemní ponorka se při návratu na povrch Země vynoří v zahradě Bílého domu ...

Téma ztracených světů /ať již pod zemským povrchem, vodní hladinou či uprostřed mořských dálav/ bylo u klasiků vědeckofantastické literatury velice oblíbené. Stalo se také vděčným objektem pro filmaře. A tak se můžeme prostřednictvím batyskafu, ponorky, železného krtka, obyčejné pramice či jen pouhopouhých nohou nořit do světů plných kdysi nebo nikdy existujících příšer a prožívat s hrdiny spoustu exoticky vonících dobrodružství.

Divákům se to líbí. Důkazem je i počínání režiséra Kevina Connora, který v letech 1974-77 natočil podobné filmy čtyři /jak ostatně můžete vyčíst z článků tohoto čísla i z kartiček/. Zda jich bylo více, nevím, ale asi to není podstatné ... Je zajímavé, že navzdory tomuto průmyslu na ztracené světy, jsou filmy shlédnutelné; viděl jsem Zemi zapomenutou časem a Válečníky z Atlantidy a docela se mi oba filmy líbily.

Podle encyklopedie Lexikon des SF-Films zpracoval Standa Čermák

REAGUJI NA ...

... dnes znovu
na systém kartiček ...

V návaznosti na přílohu každého řádného čísla SR a v návaznosti na mou "reakci" v 12/86 uvádím na následujících řádcích další údaje, které chybějí v jednotlivých rubrikách doposud vydaných kartičkách. Znovu podotýkám : postačí vám černý tenký fix ...

Alien 2 - sulla Terra	S : Angelo Pettei, Mario Clmi
Barbarella	Hu : Maurice Jerre
Bitevní vůz	Hu : Kevin Peek
Brainstorm	Hu : James Horner
Dark Star	K : Douglas Knapp H : Brian Nadelle, Dre Pahich
Eliminators	S : Danny Bilson, Paul de Meo
Fire Flash	Hu : Oliver Onions
Fantomas se zlobí	SE : Gil Delamare, Gerard Cogan, Claude Carliez
Galaktika I.	Hu : Stu Phillips
Galaktika II.	Hu : Stu Phillips
Gremlini	S : Chris Columbus
Kalevil	Hu : Gabriel Yared
The Man Who Fell to Earth	Hu : John Phillips SE : Peter S. Ellenshow
Mutant	S : + Jim Wynorski Originální název : Forbidden World
Saturn City	Země vzniku : GB, 1980
Star Trek II.	Hu : James Horner
Věc II.	Hu : Ennio Morricone
Vetřelec	Hu : Jerry Goldsmith SE : David Watkins, Phil Knowles, Roger Nichols, Neil Swan, Denis Lowe, Guy Hudson H : Bolaji Badejo /vetřelec/

Vysvětlivky : K - kamera, S - scénář, Hu - hudba, SE - speciální efekty, H - hrají

Standa Čermák

Zajímavosti ze světa

První : Boj proti mimozemským návštěvníkům pokračuje ! Americká televize natočila dalších 19 /!!!/ pokračování seriálu "V".

Druhé : "Je těžké být bohem" je název filmu, který podle stejnojmenného románu známých bratří Strugackých natáčejí sovětští, západoněmečtí a francouzští tvůrci v Kyjevě, na Jaltě a ve středoasijské Isfaře. První klapka měla spadnout v dubnu 1987. Ovšem protože o natáčení tohoto filmu se psalo již před dvěma lety, údaje o hereckém obsazení hlavních rolí se pramen od pramene rozcházejí a dokonce se mění i místa natáčení, počkáme si raději na nějaký článek, který píše již o hotovém filmu a který přináší informace i obrazové.

Třetí : Protože měl americký film "Superman" komerční úspěch, nedalo na sebe dlouho čekat druhé a třetí pokračování. A jelikož i tyto filmy dokázaly naplnit pokladny kin, chystá se nyní další díl /již měl i premiéru/ -"Superman IV.". Režisérem je Sidney Furie, titulní roli opět vytváří Christopher Reeve.

Čtvrté : Téměř v úplné tichosti je v západních kinech uváděn film Johna Guillermina "King Kong žije" /King Kong Lives/, další díl King Konga z roku 1976. Jedná se o produkci dcery známého Dino de Laurentiise, Rafaely - technické zázemí zůstalo tedy beze změn. Pohnutý, scénář ne. Z něho vyplývá, že chromná bestie je zachráněna po pádu z vrcholu mrakodrapu díky ... transplantaci umělého srdce. Tato operace je, mimochodem, ukázána velice naturalisticky. King potom najde obří partnerku a nastává velká láska, a to za milné péče lékařky, která provedla transplantaci. Ale zlí, peněžchtiví lidé jsou nedaleko. A všechno se skončí pro King Konga tragicky, umělé srdce nevydrží námahu. Ale určitá naděje pro filmové divváky zůstává : paní Kongová žije a spolu s ní Kongův potomek, syn - po smrti Konga se oba vrátí do džungle. Jistě se z ní zanedlouho vynoří ve filmu "King Kong III." ...

Kritici se omezují na tvrzení, že scénárie vypadá tentokrát

velice nepravdivě a nedá se ukrýt fakt, že ve většině scén jsou opice hrané lidmi ve chlupatých kombinézách ve zmenšených dekoracích. A i na titulcích jsou jména těchto herců : Peter Elliot /Kong/ a George Yiaeomi /paní Kongová/.

Páté : Dostal se mi do rukou deseti kasovně nejúspěšnějších filmů všech dob, vytvořených ovšem zřejmě jen v Hollywoodu :

1.	E.T.	228,380.000 dolarů
2.	Nová naděje	193,600.000 dolarů
3.	Návrat Jediho	168,000.500 dolarů
4.	Impérium vrací úder	141,650.000 dolarů
5.	Ghostbustere	128,265.000 dolarů
6.	Dobyvatelé ztracené archy	115,600.000 dolarů
7.	Indiana Jones a Chrám zkázy	110,000.000 dolarů
8.	Policajt v Beverly Hills I.	108,000.000 dolarů
9.	Zpátky do budoucnosti	101,960.000 dolarů
10.	Grease	96,300.000 dolarů

Kromě desátého filmu, o němž vím jen to, že ho režíroval v roce 1978 Ronald Kleiser, jsem měl tu čest vidět všechny tituly. Ale co je ještě potěšitelnější - a to nejen pro mne - osm z nich je zařaditelných /některé méně, jiné více/ do SF.

REDAKCE ČTENÁŘŮM

Nechtěli bychom, aby si naši čtenáři mysleli, že jim v redakci děláme naschvály a že když nám napíší, že se jim líbila rubrika No-100, tak že ji hned přestaneme zařazovat. Ale dnes se nám do čísla nevešla. Vzhledem k mnoha příspěvkům od dopisovatelů a čtenářů a k úvahám o novém roce, zbylo v čísle jen málo místa a to jsme museli věnovat filmu. Zájemcům o rubriku No. - 100 to vynahradíme příště.

RSR

Jekyll a Hyde Václava Mergla

PAVEL KOLÁŘ

Tedy ne,že by pan Mergl taky sáhl po klasice SF z pera R.L.Stevensena. Pouze k těmto dvěma postavám přirovnal vaitřní boj svých pocitů při besedě,které jsme se zamezřejmě také zúčastnili.Nemluvil ovšem jen o nich a tak abych raději začal od začátku.

Beseda se konala v rámci Týdne animovaného filmu v Paláci kultury a čtvrtek 19.11. byl věnován tvorbě Václava Mergla.Začátek byl v půl osmé.Do doskore plného Komerního sálu vstoupil konferanciér v záři reflektoru a po krátkém úvodu a přivítání uvedl první film.

CHVÍLA POHYBU.

Bylo mi řečeno,popiš pěti řádky stručně děj a já hned u prvního narazil na problém jak to udělat.Věrně popsat dění na plátně?To by to vypadalo asi takhle:

"...a pak se na zvrásněném povrchu objevilo kolečko,pomalu k_roužilo a pak za sebou vytvořilo řadu dalších sobě podobných,potom kolečka zmizela a objevilo se něco co připomínalo bublání bahení sopky,po podkladu se rozběhla kola.Náhle se objevila bublina provedla několik chaotických pohybů a zmizela. pak se zase objevila řada koleček....."

Takto bych mohl pokračovat ještě dlouho a popsat věrně celý film,obraz po obraze,myslím,že by to však k ničemu nebylo.Film byl totiž čistým uměním (zrovna před tímto filmem jsme diskutovali o podílu umění a komerce při vzniku filmu).Důležité bylo co film představoval.Vznik života.Byla to čistá abstrakce a pan Mergl si s materiálem skutečně pohrál.I když to byla absolventská práce,získala cenu na festivalu animovaných filmů a to se prý nestává často.

Po slibném začátku přišlo rozladění.Scifisty,kterých jak se později ukázalo byl v sále nejvíc(aspoň se mi tak zdálo),nejvíc očekávaný film nebyl tento večer k mání a tak po několika slovech o začátcích a tvorbě pana režiséra Mergla byl puštěn další film.Z kin i televize dobře známí KRABI,sci-fi na motivy povídky A. Dněprova.

Na opuštěný,nehostinný ostrov přilétá vojenský vrtulník a se svých útrob vyloží vousatého,scvrklého vědce a na první pohled "tvrdého" muže v maskáčích.Ten po ostrově rozloží hromádky kovu a vědec vypustí malého kovového kraba.Ten se po zapnutí má čile k světu a"ují" z jedné hromádky železa.

Chvíli to v něm rachotí a pak před sebe složí nového kraba.Oba se opět zakousnou do hromádky železa a krabů pak přibývá geometrickou řadou-4-8-16... až je všechno železo na ostrově zkonzumováno.Krabi jsou však stále při chuti a tak se pustí dosebe navzájem.Jsou stále dokonalejší až nakonec zůstane ten nejdokonalejší.Vědec se svým pomocníkem kraba vypnou a uloží se ke spánku.

Krab je však v noci oživen bleskem a vydá se po ostrově hledat železo.Samozřejmě padne na stan,kde sní o slávě vědec,a protože má kovové zuby,čeká ho místo slávy smrt.Druhému se podaří uniknout v malém gumovém člunu a z dálky pak vidí,jak do kladový krab pustí sám do sebe.Film končí mohutnou detonací. Velmi zřetelné varování před sebezničením lidstva.

Po tomto filmu se již po boku konferenciéra objevil i autor sám a začala beseda.Mluvilo se práci v animovaném filmu o současné tvorbě pana Morgla.V sále byl přítomen i pan Šebestík ("Numero Une"našeho animovaného filmu) a manželka pana Morgla.Ne že bych byl takový znalec,ale pan Morgl se na mě během besedy několikrát obrátil.Nebudu se tady o besedě příliš rozepisovat,neboť jsem byl pozádán pouze o krátký příspěvek a tudíž bych měl již končit.Já se přitom dostal teprve ke třetímu filmu,kterým byl HOMUNCULUS.

Film začíná krátkým sdělením,že lidé se odpradávna pokoušeli sestrojit umělého člověka,a že se jim to prý jednou v malých alchymistických kuchyních podařilo.A pak již začíná přehlídka obrazů velmi podobných těm,které jsme viděli již v uvodním filmu.(Jak nám pak pan Morgl prozradil,byla Chvíla pohybu jen přípravou pro tento film)Byl opět velmi abstraktní,nebo spíš zvláštní,ale měl již jakýsi děj a nějaké pevné"postavy"(Homunkula,"členy" zvěrokruhu,oživlé předměty,etc.)Na mě osobně ve filmu zapůsobila závěrečná scéna,kdy je Homunculus ,letící ke hvězdám,zasažen šípem,padá na dlaň ruky, rozpadá se až zůstává jen veliké,červené srdce.

Pan Morgl je autorem již více jak čtyřiceti filmů z nichž podle jeho slov pouze šest je určeno dospělým divákům.Získal několik cen a na otázku, které si nejvíc cení prozradil,že té kterou dostal od své ženy za seriál Sádlík a Hryzíty ostatní prý ani neviděl,neboť se ztratily někde cestou anebo jak pan Morgl řekl:"Nechali si je jako suvenýry ti,kteří na ty festivaly jeli místo mě.")

Beseda samotná se pak velmi zřetelně stočila na sci-fi.Mluvilo se Divoké planetě,o Ray Bradburym ,o jeho názorech na sci-fi a jeho dalších plánech v této oblasti.Takto jsme se dostali až k jeho filmu MIKROB. Je to zatím nejdelší Morglův film,trval 16 minut,a pracovalo na něm zatím nejvíc lidí.

Základní myšlenkou byla otázka,co by se asi stalo,kdyby do těla mladé dívky vnikl krutý,bezcitný mikrob nadaný inteligencí.Ve filmu se tak tedy stane a na první pohled nenápadná tečka vnikne do mladého dívčího těla v okamžiku kdy dívka vychází z obchodu.Když dopadne spatří kolem sebe spoustu rozmanitých tvorů jak si pochutnávají na těle své hostitelky.Zanedlouho však vyrazí bílé krvinky zatroubí k útoku a samozvané strávníky zlikvidují.

Přežije pouze ona nenápadná černá tečka a zelená,rozcuchaná mikrobí dívka. Mikrob ji pomůže z nepříjemné situace a ona mu na oplátku provádí všelijaké zlomyslnosti.Co se škádlivá rádo se míví (zřejmě i v mikrosvětě) a tak mikrobí šimka zanedlouho nabyde patřičných rozměrů a začne vypouštět jednoho mikrobečka za druhým.Rychle ji ch přibývá a zanedlouho se v těle rozpoutá bitva.Bílé krvinky jsou poražený a dívka v horečkách ulehne. Do boje proti mikrobí armádě jsou nasazeny tablety a jiné léky.Po pyrhově vítězství se však objeví nová mikrobí armáda,odolnější,která se ubrání injekcím a zaplaví tělo natolik,že nemocná dívka zemře.Její tělo je spopelněno.Původce všeho zla se však zachrání a ztrácí se v ovzduší aby si našel novou oběť.

Po skončení tohoto filmu byl pan Mergl opět zasypán dotazy,na které velmi hezky odpovídal a postupně jsme se dostali až k dětským filmům,které tvoří převážnou část jeho tvorby.Poslední film,který toto posezení ukončil byl právě dětský film z večerníčkového seriálu Sádlík a Kryz.O jeho děj se jistě nikdo z obce scifistů moc nehoní,ale pro formu:

Sádlík a Kryz jdou na výlet a Sádlík je unesen do orlího hnízda,kde se musí starat o malé orlíky a věnovat jiným nepopulárním domácím pracem jako je čištění kotlů po obědě.Protože pohádka je krátká je brzy vysvobozen a tedy jako vždy Happy end.

Kdo začal číst s přesvědčením,že se dozví víc,tomu se omlouvám,ale bude si muset zajít na nějaký další pořad s panem Merglem a jeho filmy.

NÁVRAT Z KOSMU

režie: A. Surin

Dramatický příběh zasazený do atraktivního prostředí kosmického výzkumu vypráví o hrdinství dnešní doby. Kosmická loď je na své cestě vážně poškozena a posádka je v kritickém okamžiku, v nebezpečí smrti nucena prokázat své morální vlastnosti i odborné schopnosti. V hlavních úlohách J. Budrajtis, V. Solomin...

Warlord And Sorcerer

Překlad názvu: Válečník a čarodějnice

Délka: 81 minut

Režie: John Broderick

Hrají: David Carradine, Luke Askew, Maria Socas

V době mečů a mýtů.

Ve vzdáleném světě velkých bitev, exotických žen a zlých čarodějnic, v době mýtických tajemství, se střetnou válečníci a čarodějnice. Kaine, veliký válečník mocného kmene z planety Ura, se dostane do malé vesnice Yam-a-tar, jejíž obyvatelé jsou utlačováni tajemnou mocí, kterou na ně působí svým zrakem překrásná čarodějnice. Také Kaine podlehne jejímu pohledu, ale ví, že je zde klíč k novému spravedlivému světu, který on a čarodějnice postaví.

Camelot

- THE GOLD SWORD DAMNATION

Překlad názvu: Prokletí zlatého meče

Délka: 98 minut

Režie: Stephen Weeks

Hrají: Sean Connery, Miles O´Keeffe, Cyrielle Claire

Sean Connery vyzývá rytíře kulatého stolu.

Tajemný zelený rytíř ovládá silnou, zlovolnou rukou mýtické království Camelot. Ještě nikdy se nepodařilo nikomu z pyšných rytířů kulatého stolu rozluštit tajemství této osoby. Záhadu však musí mladý panoš rozluštit do půl roku, pokud chce zasednout po boku svého krále u kulatého stolu. Když se mu to nepovede, zemře. Při hledání rozluštění tajemství zabloudí do ztracené země plující v mlze času. Tady se setkává jak s dívkou Linet, do níž se zamiluje, tak s rozluštěním tajemství. Najde však cestu zpět? Dosud nikdo nedokázal zlomit prokletí zlatého meče.

Podle Jahrbuch Video 87.
EGON ČIERNY

REDAKCE ČTENÁŘŮM

Prosincové číslo bylo vždy pro nás příležitostí k bilancování, k ohlédnutí zpět po tom, co jsme pro Vás v redakci za celý rok připravili, co se nám podařilo i nepodařilo. Prosincovým číslem končil pro nás i pro Vás rok a s tím i ročník časopisu. Dnes tomu již tak není, vzhledem ke kalendářní reformě v Erteru, která proběhla v tomto roce. Dnes je pro nás prosincové číslo jen devátým číslem v ročníku. Přesto si neodpustíme trochu té slavnostní nálady. Většina čtenářů SR totiž nežije v Eratu, ale v Československu, kde dosud platí gregoriánský kalendář a všichni slaví prosinec jako konec roku.

Scifisté si předávají blahopřání k novému roku, více či méně scifistická přáníčka. I my jsme jich několik letos dostali. Za všechna blahopřání redakce děkuje.

V rámci předvánoční sváteční nálady se konalo i jedno zvláštní setkání scifistů v klubu R.U.R v ÚKDŽ. Tohoto setkání se částečně účastnila i redakce SR s programem.

V úvodu akce si všichni vyslechli zajímavý i vtipný příspěvek Vládi Veverky o SF v hudbě i s ukázkami písniček. Potom následovalo rozdělování dárků, které si scifisté jeden druhému přinesli a potom vypuklo soutěž o ceny. Soutěž připravila redakce SR a znají ji všichni účastníci Readercon 1986. Ceny pak připravila mladá paní Veverková. Všem přítomným byly rozdány mapy Erteru a ti byli nuceni hledat na mapě skrytá jména scifistů a postavy nebo jiné názvy z SF filmů nebo knih.

Díky tomu, že mapa je již dva roky stará a mění se i poměry v SF hnutí, objevují se i nové souvislosti, se kterými nebylo při tvorbě mapy počítáno. Takže pak nastaly diskuse o tom, zda to či ono uznat. Námětkou uvádíme, co tam v té mapě všechno podnikaví scifisté našli.

Quasar - SF klub
Březovice - Pavel Březina
Souček - cena za SF

Větrník - kolej MFF UK - místo zrodu SFK Villoidus
Pustiny - Nonstop B.Aldiss
Diana - postava ze seriálu V
Démon - postava z Krakatitu
Black Hole City - film Černá díra
Tara - navýsost vědecké vysvětlení - může také znamenat "přicházejí" - viz kniha J.M.Trosky Podobni bohům, kde jsou hrdinové na Venuši a obyvatelé praví: "Jus tara Gopovi" - "Odtud přicházejí Gopovi" -P.Houžvička
Košík - ubytovna, ve které se nenechází žádný scifista
Vodranec /2.verze I.Adamovič/ - fan po absolvování dražby na Parconu
Tanis - předmět z knihy Rosemary má děťátko

Takže jak je vidět, fantazie scifistů je patrně neohraničená. A to je dobře. Ať tedy i v novém roce 1988 sílí a bují SF hnutí a ať neopadává zájem čtenářů o náš časopis.

Mnoho úspěchů v životě a v činnosti v oblasti SF /i jiné/ přeje svým čtenářům kolektiv redakce Světelných roků.

A my v redakci se těšíme, že budeme i v příštím roce od Vás, svých čtenářů, dostávat spousty dopisů, jak to už naznačuje toto číslo SR.

PF 1988

redakce SR
Starknest + Standa Čermák

Ulice prokletí

Originální název : Damnation Alley
Země vzniku : USA, 1977
Kamera : Harry Stradline
Scénář : Alan Sharp, Lukas Heller
Hudba : Jerry Goldsmith
Speciální efekty : Milt Rice
Režie : Jack Smight
Hrají : Jan-Michael Vincent, George Peppard, Dominique Sandová, Paul Winfield aj.

Úvod filmu obstarává písemné zhodnocení situace. Nepoužívá podmiňovací způsob, pouze zcela prostý minulý a poté přítomný čas :

Třetí světová válka zasadila Zemi tvrdý jaderný úder. Přestala existovat příroda, města, zahynulo mnoho lidí. Vlády se chopily nesvázané živly : cyklony a tornáda. Nikdy před tím lidé nic podobného nezažili.
Situace se pomalu stabilizuje. Živly se již vyřádily, na povrchu planety vládne nyní relativní klid. Lidé, kteří přežili hluboko pod zemí, mohou zkusit vybudovat zničené.
Toto je příběh několika z nich.

Film byl natočen na motivy stejnojmenné předlohy Rogera Zelazného. Neměl jsem to štěstí přečíst si literární dílo. Ale viděl jsem film. A mohu o něm zodpovědně prohlásit, že se určitě nestal /a s odstupem času ani nestane/ nějakým mezníkem v dějinách kinematografie. Není ani přínosem k seriozním snahám popsat a řešit život po jaderné katastrofě. Prostě se na něj podíváte - a nic to s vámi neudělá.

Děj není nijak nabitý. Skládá se z několika samostatných scén /spojují je hlavní hrdinové a jejich dopravní prostředek/, ani v jedné se nehovoří o některé z minulých či následujících; jejich pořadí nemůže být přehozeno jen proto, že v jedné jedna hlavní postava přibude, v další zase jedna umírá. Samozřejmě : tahle scéna je lepší, tamta horší, tadyta úplně hrozná, jiná zase skvělá. Pokud bychom přijali hypotézu, že život po jaderné válce se bude skládat jen a jen z jednotlivých scén, ve kterých "šťastlivcům" nepůjde o nic jiného než o to, jak příštích deset kilometrů cesty za lepším prostředím přežít, prosím. Velice nepravděpodobně potom však vyznívá lacině optimistický závěr, ve kterém čtveřice lidí nachází jadernými zbraněmi nedotčenou Alabamu ...

Denton a Tanner jsou vojáci. Slouží u jednotky raketové obrany USA. Vytvářejí dvojici, která se jako součást tří směn střídá u řídí-

cích pultů raketových sil.

Každý z nich vlastní klíč. Když přijde rozkaz, vezmou jej a zastrčí do správného zámku. Na pokyn velitelství klíčem otočí a poté stisknou právě odjištěné tlačítko.

Bez mrknutí oka, beze stopy vzrušení ve tváři. Jsou tak vycvičeni. Vlastně je ani nezajímá, zda se jedná o cvičení, útok či obranu. Prostě obdrželi určité signály, na něž je třeba předepsaným způsobem reagovat.

Pal !

Uplynulo několik let.

Přežili v podzemním bunkru. Mají veškeré zajištění. Potraviny, pohonné hmoty i jiné formy energie. Celý komplex pod zemí čítá mnoho lidí. Svědomitých i lajdáckých. Zoufalých i spokojených. Nedotčených i otupělých. Pak se ale není co divit, když jednomu strážnému /z té skupiny za písmeny "i"/ upadne oharek cigarety na hořlavé fotografie, přičemž z nich šlehající plameny dovedou hlídané zásoby vysoce výbušného plynu do stavu těsně před výbuchem.

Ani se nemuselo mačkat žádné tlačítko.

Stačilo být trochu otrávený, otupělý a lajdácký.

Bum !

Štěstí mají čtyři lidé.

Major Denton s Benem právě skončili směnu a jdou si odpočinout. Opravují obojživelné transportéry, uvádějí je do znovuprovozu. Vycházejí na povrch, jdou k ubikacím.

Tanner se právě vrací z blízkého městečka. Jeho vášní jsou terénní motocykly. S jedním takovým je schopen a ochoten podstoupit i cestu pouští, kde vládnou nejméně stokrát, vlivem radioaktivního záření, přerostlí škorpióni.

Keegan na strážní věži nad bunkrem je s puškou připraven zasáhnout, kdyby měl Tanner problémy.

Nemá je.

Tito čtyři výbuch plynu přežijí.

Avšak nestačí zachránit nikoho jiného. Není jim ani přáno vynést si mnoho zásob. Zůstanou jim jen dva provozuschopné transportéry. Schopné jízdy pískem i kamením, plavby vodou i pod ní. V nich chce Denton, který se prohlásil velitelem přeživších, absolvovat cestu sto kilometrů širokým bezradiačním pásem - ulicí prokletí, jak pás nazval - na druhou stranu Spojených států, do místa, odkud je již dva roky vysílána výzva o pomoc. Stále stejná. Hodinu za hodinou, den za dnem. Je riziko, že je to jen nikým neobsluhovaný počítač. Je ale také naděje, že to je někým obsluhovaný počítač ...

Hned na začátku cesty se ukážou a projeví negativní rysy vztahu Denton-Tanner. Nemají se příliš v lásce, Denton dokonce ještě před válkou požádal o přeložení, neboť podle jeho názoru vůbec s Tannerem nevytváří sehranou dvojici /tvůrci scénáře však s tímto prvkem psychologie v dalším průběhu děje úplně zapomněli pracovat/. Z důvodu nesnází je velitelem vozu č.1 Denton, jeho podřízeným Tanner; za velitele vozu č.2 určí Denton Bena, přičemž na Keegana zbyde role přísedícího za volantem.

První příhoda nastolené rozložení lidí změní. Vůz č.2 havaruje, při neštěstí přijde o život Ben. Zbylí tři se nastěhují do transportéru č.2 a jedou dál vysušenou pouští.

Dojedou do Las Vegas. Upřesňují : do Las Vegas po třetí světové válce. Město tvoří dva - slovy dva - baráčky, přičemž jeden sloužil dříve jako herna. Je plný hracích automatů.

Nikde ani stopy po životě. Jen prach. Neustále zrníčko po zr-

níčku na sebe se vrstvící prach.

Kuři propadnou hráčské vášni. Vůbec se nepozastaví nad otázkou, odkud se bere elektrická energie, nutná k harmonické funkci hracích automatů. Mění se čísla, točí se kotouče s různými obrazci, vypadávají vyhrané mince ...

Jsou v herně sami, je slyšet jen hrkání strojů na zábavu.

Přesto jim v uších zní smích a výkřiky údivu přihlížejících, jako kdyby byla herna plná jako za starých časů. Jejich nadšení nezná v těchto chvílích mezí.

Přeruší ho až příchod Janice. Dlouhovlasé, krásné Janice.

V čase jaderného pekla byla náhodou ve sklepě s jedním přítelem - a tak přežili. Přítel nedávno zemřel. A ona si už myslela, že se tu sama zblázní. Nadšeně všechny tři muže objímá - je zachráněna.

A opět jsou čtyři ...

Ne na dlouho ...

Další město v "ulici prokletí". Znovu naděje na obnovení ztenčujících se zásob pohonných hmot. V uličkách /není jich mnoho/ vládne ticho. Smrtelné ticho. Již si na to zvykli, nepřipadá jim na vylidněných ulicích nic zvláštního.

Avšak tady není něco v pořádku. Ano, něčím se zdejší prostředí liší od jiných. Absolutní absence gumy a textilu ! Zaparkované auta nemají pneumatiky /jen holá kola/ ani čalouněná sedadla /jen obnažená péra/, hadice u stojanu čerpací stanice zmizela také. Zbyl jen plech, dráty, kamení.

Rozdělí se.

Tanner jede s Janice do obchodního domu obhlédnout situaci se zásobami.

Denton s Keeganem chtějí z podzemní nádrže načerpat benzín. Otevřou poklop. Chvíli se nic neděje, stačí do otvoru spustit vlastní hadici. Pak se ovšem z hloubky nádrže vyvalí ven lavina brouků. Asi tak deset centimetrů dlouhých ploštic. Keegan první, která dorazila k jeho nohám, drtí podpatkem. Krunýř se ani neprohne. Nerozdrtitelní brouci, tak jako škorpioni zmutovaní zářením, napadnou Keegana. Ten se před nimi běží schovat do jednoho automobilu. Dříve než stačí Denton z transportéru donést hasicí přístroj, jediná jakž takž účinnou zbraň proti broukům, zmutovaný hmyz vysaje z Keegana život.

Dvojici na motorce se nevede lépe. V přízemí obchodáku není nic k vidění. Proto se Tanner s Janice vydávají do vyšších pater. Nic pořádného nenaleznou. Naopak : sami se stanou předmětem nalezeným. Počne je pronásledovat plošně vše zahalující mračno lačných ploštic. Tanner si na motocyklu počíná zdatně, přesto se mu pár dravých broukům stačí zakousnout do vysokých kožených bot.

Situace je kritická. Cesta do nižších pater je zablokovaná; kdyby se Tanner pokusil prorazit, určitě by mu ploštice stačily za tu chvilku sežrat pneumatiky, čímž by dostali jeho i Janice /?!?!/. Jediná cesta vede přes dva metry širokou mezeru na střechu vedle stojící budovy garáží. Skok s motorkou se podaří. Ale když Tanner sjede do přízemí, je zahnán brouky do slepého ramene parkovací plochy.

Záchranu jim doveze Denton, který prorazí transportérem stěnu a otevře zadní poklop vozu; vytvořeným vjezdem Tanner najede dovnitř a spasí sebe i Janice na zadním sedadle.

Tímto okamžikem, podle mého skromného názoru, skončila dramatická /a tudíž sledovatelná/ část filmu. Scéne z herny mohla dívka zaujmout psychologickým momentem, bitva s nenažranými brouky zase napínavostí i horrorovým zabarvením. Jenže pak už se vlastně nic ne-

stalo : tři trosečníci narazili na čtvrtého /jinoch věku 15 let s jména Billy/; pobili krvelačné nemocné kreatury, které vyznávaly jen násilí, otupeny svým neradostným osudem; stali se svědky protržení hrází vod /slaných i sladkých/ v důsledku mohutné magnetické bouře, čímž si prověřili schopnost transportéru fungovat i pod vodou; ocitli se po otevření poklopu pod jasným nebem, v blízkosti zelené přírody a v dosahu živého rádiového vysílání ...

Standa Čermák

OBSAH

Atlantis /ilustrace Vláďa Widtmann/ 1
Atlantis /Slávek Švechouček/ 2
Trochu demagogické čtení o psaní / psaní o čtení /Zdeněk Rampas/ 3
Nezapomeňte jít do kina /RSR/ 4
Dopis čtenáře /Egon Čierny/ 5
At The Earth s Core /Standa Čermák/ 6
Reaguji na systém kartiček /Standa Čermák/ ... 7
Zajímavosti ze světa /Standa Čermák/ 8
Redakce čtenářům /RSR/ 9
Jekyll a Hyde Václava Mergla /Pavel Kolář/ ... 10
Návrat z kosmu /DSVK/ 12
Warlord and Sorcerer /Egon čierny/ 13
Camelot-The Gold Sword Damnation /Egon Čierny/ 13
Redakce čtenářům /Starknest/ 14
Vstupenka do SF Muzea /od Zdeňka Rampase/ 15
Ulice prokletí /Standa Čermák/ 16
Obsah 19
Flash Gordon 9 /přel. Starknest/ 20

příloha Duna /přel. Standa Čermák/

Číslo výtisku: -03-

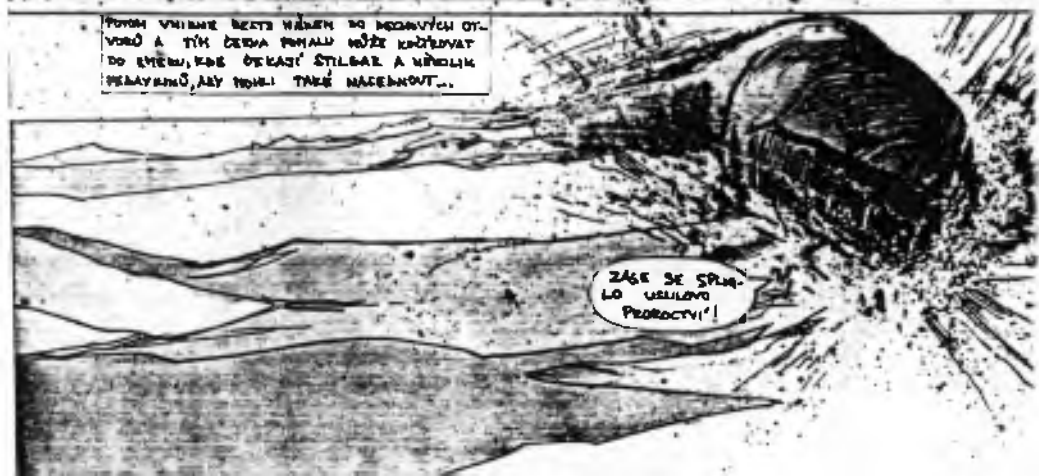
PF 1988

Flash Gordon 9

SVĚTELNÉ ROKY - Filmově-literární revue pro problematiku SF. Vydává Scifia of C.A.P. & company KSPVTU v nakladatelství Helletrix. Příspěvky posílejte na adresu redakce. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Veškerá autorská práva vyhrazena. Výhradně pro vnitřní potřebu. ZDAR'A. Číslo bylo dáno do tisku 20.11.1987 Vyšlo v prosinci 1987. Náklad 11 výtisků.
© RSR 1987

POTOM VRHNE BEZTÍŽNÝM DO MOHUTNÝCH OTVORŮ A TÍM ČEHOŽ PONALU MŮŽE KROUŽIVAT DO EMEMU, KDE ČEKAJÍ STILGAR A MĚSOLIK PŘÁTELSKÉ, ALE MOHLI TAKÉ NAZEMNOUT...

ŽIJME DLOUHO, BOJOVNÍCI!
PAMĚŤ RYTÍŘŮ ENAI-HOLVDA PŘES DUNY!
NEBITÍM ZASKÁKALY...
PODLÉHÁ, V KLAVÍRNÍ NEŽELÉ ARBALETE, ARBALETEM!
NALÉHEJTE VLEČEM! STRHNĚTE JIM, ŽE JSME STRAŽCI ZEMĚ ÁOO GRIEGO... NOS STRAŽ. BUDTE SE NEBÁT O TOM, CO SE ZDE STANE. VARUJEME! ZAPLAŠTE MU TO!
SE JAK NUZÝM ZDOBYČÍ TOHO MUŽE MŮŽE MÁT,...
...ATHOM ŽIJE ZDE NU HLO-DITO!
... VELKÉ DOBY SMĚLÝCH ČINŮ V NÁ-VEČNÉM ZELENÉM SVĚTLE. VLASTNÍCI HAPTY, KTERÉ JSOU KOMPETENCÍ KTĚŘÍ SPOLU, ZDÁ SE-LE NEVELMOŽNÉ. NE JINAK, ŽE VZDÁ ZASKÁKÁNÍ, ČEHOŽ ZÁSOBA NEBOHNEVA.
...ALE TY ZE SPODNÍ STRÁŽ A NÁŠEK ZDOBY. NE-BUDE ZÁSOBA NEZÁSTUPCŮM DOBU STANDARDNÍM UDY SE PŘEVÍNÍ.
— POSTARALI TĚMĚŘ O ZASTŘENÍ, SMĚNÍ, PAK VYSTŘELÍM LÉ-KY VAK DOLEHNOU.
NUČENÍ NAKOLIK ZNEŠKODNÍ MUŽI VZÁT ZPĚTNÍ NEBUDE ZDOBYČÍ, NEBOJÍTE!
CO MÁME POD-NIKNOUT, BARBARE?

PALAČÝ TŘÍSNIK A VZTEK PŘEŽRÁ NA JEDNOU VYLOŽENOSTI VEŠKERÝMI HARMONICKÝMI ŽÁR NOU ČÁSTICÍ...
PŘEDNÍM HRADU PONDĚ TŘESKNUTÝ ZE-SILENÝ ZVUKU OD VÍTĚZSTVÍ A VÍ-TĚZSTVÍ!
...SMRTÍCÍ VÝLEVNÍ, KTERÝ SE ŠÍŘÍ NA OBROVSKÉ ZBRANI V RUCE POSTAVÍ ZNAČNÉ POSTAVÁ...
GUEVEV!
JEDNOHO DNE MARALI PAUL A JEHO MUŽI NA ZÁKLADĚ PAŘEZKÉHO. PRAVÉ CHCE HLAD-NÉ VYBAZIT...
NA MNE VEPŘ-TĚHOVSKÉ ZBRAŇ!
TY.. TY ZÍSKÁŠ A NAŠ PŘÍSTUPNÍ PŘÍSTUP SVĚ-HO OTCE? VŠICHNI MY-SLELI, ŽE JSI MRTVÝ..
VE STEJNÉM ČÁ-SE U IMPÉRIA-TORA - VĚTŠINA MUŽŮ CHCHU ZE PŘÍTOMNA.
TOHLE JSE, SHARKANE IV., VAŠE POSLEDNÍ ŠANCE ZASTAVIT ZÍTŘEK NA ARRAKIS ZPOTT PŘED ZÍSKÁNÍM KONTROLY A ÚTĚKEM DO CHRÁNĚNÉ PŘÍRODNÍ OBLASTI! MÁTE-LI ZÁJEM ZACHRÁNIT SVÉ ŽIVOTY, MUSÍTE SE OKAMŽITĚ VYDAT NA CESTU!
TITO MUŽI CHCHU ZJEVNĚ SI PŘÁLIŠ VĚŘNĚ SLOUŽIT. MOHL BYS MI ŘÍCT, KDO TO TVŮJ MUŽ BYL?
V NEJBLIŽŠÍ BUDOUCNOSTI...
CHCHU...
PANE... VOLAL JSI MĚ?

SBÍRALY SVOJE SÍLY... MOHLY ZÍSKAT MOC! MUSÍM ZE SEBE VYDAT VOLNÝ ŽIVOT!
NE... NEBUDU TO ZKOUŠET... ...A VŠECHNU ZTRATÍTE!
NEBUDU PRO VŠECHNY MUŽE, KTEŘÍ NEDOKÁŽOU ŽÍT SE VŠÍM, ČÍM SAMI SEBE NAPLNÍ, PŘÍTELEM...
NAJEDNOU, KDYŽ JSEM VSTÁT...
CHCE SE PROBUDIT!
OTČE!
MUSÍM SE NAUČIT SAMOTĚ VOLNÝ... A TY MNE NESMÍŠ POTKAT!
POJĎTE, JE ČAS!
V POUŠTI...
LISAH AL-GAIB, PROROK, KTERÝ NEPOCHÁZÍ Z ARRAKIS, MAPLAN' LEGENDU...
RYCHLE! VRÁTÍM SEM TEMNOTU!
BUDU TĚ VŠECHNE MILOVAT!
CHAM...
ZKOUŠELA VOLBU ŽIVOTA! CO NÍ ČEKÁ ZA HRANICÍ TEMNOTY?!
EEEYAHH